

Реке Србије

Реке Србије припадају сливовима Црног, Јадранског и Егејског мора. На већини наших река максимални водостај је у марту и мају, а минимум се јавља у августу или септембру. Познавање водостања на рекама значајно је за пловидбу, производњу хидроенергије, наводњавање и за заштиту од поплава. Реке које протичу кроз Панонску низију, имају широка и плитка корита и пловне су. Реке у планинској области су брзе и имају велики хидроенергетски потенцијал.

Дунав : најдужа река у Србији (588,5 км) од Бездана до ушћа Тимока, (једним делом је гранична река са Хрватском и Румунијом). Углавном је равничарска река сем у Ђердапској клисури која пресеца Карпатске планине и „спаја“ Панонску и Влашку низију. Ђердапска клисура је највећа у Србији дужине 97км и чине је три котлине и четири клисуре: Голубачка клисура, Љупковска котлина, клисура Госпођин Вир (највиша измерена речна дубина у Европи 82м, а сада 90м и испод нивоа мора), Доњемилановачка котлина, Клисура Казан, Оршавска котлина, Сипска клисура. Најдуже притоке Дунава у Србији су: Тиса и Тамиш (леве), Сава, Велика Морава, Млава, Пек, Тимок (десне).

Сава – настаје у Словенији од Саве Долинке и Саве Бохињке. У Србији је делом гранична река према БИХ. Највеће њене притоке су Дрина и Колубара.

Дрина – настаје у Црној Гори, спајањем Таре и Пиве. Великим делом тока је гранична река према БИХ. Природна речна језера која се налазе у долини Дрине називају се дрињаче. Највећа притока Дрине је Лим (који делом тече кроз Србију)

Колубара – друга притока Саве, настаје спајањем Обнице и Јабланице код Ваљева.

Велика Морава – настаје спајањем Западне и Јужне Мораве код Сталаћа. Она има композитну долину (долина која је сложена а састоји се од наизменичних смењивања клисура и котлина). Композитна долина Велике Мораве се састоји од Горњевеликоморавске котлине – Багрданске клисуре – Доњевеликоморавске котлине.

Тимок – река која настаје спајањем Црног и Белог Тимока код Зајачара. Бели Тимок настаје спајањем Сврљишког и Трговишког Тимока код Књажевца. Тимок је једним делом тока гранична река са Бугарском. На ушћу Тимока у Дунав налази се најнижа тачка Србије =28м надморске висине.

Јужна Морава је дужа саставница Велике Мораве и настаје од Биначке Мораве и Прешевске Моравице. Она има композитну долину која се састоји од Врањске котлине – Грделичке клисуре – Лековачке котлине (овде се налази петоречје – 5 река се слива у ову котлину: Ветерница, Јабланица, Пуста река, Топлица, Власина) – Печењевачко сужење – Нишка котлина – Мезграјско сужење – Алексиначка котлина – Сталачка клисура.

Западна Морава – настаје спајањем Ђетиње и Голијске Моравице. Такође је композитна, а састоји се од Пожешке, Чачанско –краљевачке и Крушевачке котлине и Овчарско-кабларске клисуре.

Ибар – највећа притока Западне Мораве, извире испод планине Хајле и тече једним делом кроз Ибарску клисуру.

Бели Дрим – највећа и главна река Јадранског слива Србије. Има доста притока на територији Албаније спаја се са Црним Дримом чинећи реку Дрим која се улива у Јадранском море. Интересантно је да за притоке има 5 Бистрица (Пећка – Руговска клисура, Дечанска, Призренска, Лоћанска и Кољњарска бистрица), поред бистрица остале веће притоке су Ереник, Источка река, Клина, Топлуга...

Лепенац – извире на Шар планини тече кроз Качаничку клисуру и припада сливу Егејског мора.

Нишава – десна притока Јужне Мораве. Протиче кроз Сићевачку клисуру. *Најдужа понорница у Србији је Бороштица*